

lempelser i henseende til de i denne paragrafs 1ste stykke indeholdte bestemmelser.

§ 12. Regnskabsåret går fra 1. april til 31. marts. Handelsministeren foreskriver efter forslag fra sparekasseinspektøren fællesformer, i overensstemmelse med hvilke sparekasserne skal aflægge deres årlige regnskab.

Stk. 2. Værdipapirer, der medregnes ved opgørelse af en sparekasses beholdning af likvide midler, jfr. § 10, stk. 1, 2. punktum, opføres, såfremt de er genstand for offentlig kursnotering på Københavns fondsbørs, til den ved regnskabsafslutningen senest noterede køberkurs og ellers til den skønnede værdi på afslutningsdagen, dog at intet herhenhørende værdipapir må opføres til højere værdi end den, hvortil det indfries.

Stk. 3. Obligationer, der ikke omfattes af stk. 2, opføres enten

- a. som anført i stk. 2 eller
- b. til den pris, hvortil de er erhvervet, dog ikke til højere kurs end den, hvortil de indfries. Obligationer, som er udstedt under samme afdeling, serie og rentefod opføres til en fælles gennemsnitskurs. Obligationer, som allerede har været opført i en sparekasses årsregnskab på det tidspunkt, da denne opgørelsesregel første gang bringes til anvendelse, opføres til den kurs, som de var opført til i det foregående regnskab.

Det skal af de offentliggjorte regnskaber fremgå, hvilken opgørelsesmåde der er fulgt.

Stk. 4. En sparekasse, der opfører obligationer efter reglerne i stk. 3, litra a, kan med sparekasseinspektørens samtykke i et senere regnskabsår gå over til at anvende de i samme stykke litra b, indeholdte regler for obligationers værdiansættelse.

Stk. 5. Værdipapirer, der ikke omfattes af stk. 2 eller stk. 3, opføres, såfremt de er genstand for offentlig kursnotering på Københavns fondsbørs, til den ved afslutningen senest noterede køberkurs og ellers til den skønnede værdi på afslutningsdagen.

Stk. 6. Den kursvinding af værdipapirer, som en sparekasse opnår i et regnskabsår — dog bortset fra den ved udtrækning fremkomne gevinst — medregnes ikke i overskuddet, men henlægges til en kursreguleringsfond, medens et eventuelt tab af tilsva-

rende art afskrives på denne fond, så vidt den tilstrækker. Så længe de øvrige reserver ikke er opbrugt, må de til kursreguleringsfonden henlagte beløb ikke anvendes til andet formål end ovenfor nævnt.

Stk. 7. Direkte lån, som en sparekasse yder til kurs under pari, optages til deres pålydende beløb. En efter omstændighederne passende del af kursforskellen — dog højst 3 pct. af lånets pålydende — kan tages til indtægt på driftsregnskabet for det pågældende år, medens resten opføres på en særlig reguleringskonto, som ikke hører til sparekassens egenkapital. Denne konto kan årlig ved overførsel til driftsregnskabet nedbringes med et beløb, beregnet under hensyntagen til den tilbageværende løbetid af de pågældende lån.

Stk. 8. Reglerne i stk. 7, 2. og 3. punktum, anvendes ikke på lån, som af sparekassen kan opsiges med et varsel på højst 1 år til en termin, eller hvis rentefod er bevægelig efter sparekassens bestemmelse.

Stk. 9. Til en særlig fond henlægges 10 pct. af en sparekasses årlige overskud, indtil fonden udgør 5 pct. af den bogførte værdi af den del af sparekassens beholdning af obligationer, opført efter reglerne i stk. 3, litra b, og lån — bortset fra de i stk. 8 nævnte — som udløber eller af sparekassen først kan opsiges til indfrielse senere end 20 år efter opgørelsesdagen. Overstiger fonden den fastsatte grænse, kan det overskydende beløb overføres til sparekassens øvrige reserver. Fonden kan ikke henregnes til egenkapital ved anvendelse af § 16, stk. 1, og kan ikke tages i anvendelse, før de øvrige reserver — bortset fra kursreguleringsfonden — er opbrugt.

Stk. 10. Faste ejendomme må ikke opføres til højere værdi end anskaffelsesprisen med tillæg af omkostninger til forbedringer og ned fradrag svarende til deres forringelse ved alder og brug, men kan dog altid optages til det ved den sidste offentlige vurdering til ejendomsværdi fastsatte beløb. Gevinst, der måtte fremkomme ved salg eller opskrivning af en sparekasses faste ejendomme, må ikke medregnes i overskuddet, men overføres til reserverne. Andre aktiver må højst opføres til deres værdi i handel og vandl.

Stk. 11. Tvivlsomme fordringer ansættes til deres skønnede værdi. Uerholdelige fordringer afskrives helt.